

Svět bez soukromí

Celý příběh se ^{odehrává} začíná v roce 2041. Během posledních čtyř let se toho v našem světě ovšem hodně změnilo. V roce 2038 došla na světě veškerá ropa, což odstartovalo velké globální problémy. Nebyl benzín do aut a pro několik málo zemí to znamenal také propad hospodářský.

V tomto momentě se lidé dělili už pouze na zloděje, lupiče a vrahy a na lidi odsouzené k smrti. Začala éra, nejmocnější je ten, kdo si toho nejvíce nakrade. V roce 2018 představila společnost Zoni Martinson moderní čipy.

Malé, kovové čipy, které vypadaly, že mohou zachránit svět, ovšem nikdo netušil jak moc tyto čipy dokončí rozklad světa, takového, který známe. Čipy měly fungovat jako silná pomoc policii a rapidně snížit počet trestných činů. Čipy poskytovaly pomocí přesných signálů GPS a zápisům pro každého člověka, údaje o jméně, bydlišti, přibližném bohatství člověka a všech místech navštívených za posledních 30 dní. Čipy přijaly všechny státy světa, které nebyly zcela ochromeny ztrátou ropy.

Brzy poté se technologie čtečky čipu dostala, za menší úplatek, z rukou policie i mezi lidi, kteří si toho stihli nakrást dostatek, aby si úplatek mohli dovolit. Tito lidé dále bohatli přes nezákonné transakce a půjčky přes jiného člověka a lidi, na jejichž jméno byly peníze půjčovány, stále více a více chudli. Bohatí lidé si brzy také zjistili, jak vytvářet čipy a s dostatkem peněz zahájili masovou výrobu a od této chvíle si tito lidé začali dělat naprosto co chtěli, prostě proto, protože mohli. Koho chtěli odstranit, odstranili, co chtěli vykrást, vykradli a stále více si upevňovali post "těch mocných."

Ted', když okrádání lidé nemohli něco dělat v soukromí, protože žádné neměli, rozhodli se sjednotit, již dávno prodali bohatým vše, co nepotřebovali zcela nutně k přežití. A toho všeho ted' oni mohli využít proti nim, avšak stále měli početní výhodu. Nutno ale podotknout, že počet těchto lidí se snižoval vzhledem k vysoké míře vymírání lidstva, pro tyto lidi totiž nebylo zdravotnictví a většinou byli rádi za jakékoliv jídlo.

Chudým lidem tedy nezbývalo nic jiného než začít okamžitě jednat. Ovšem mezi velkými skupinami lidí panuje vždy hodně neshod, tou největší bylo zda pouze silně kontrolovat jestli někdo nevyužívá čipů, stejně jako právě ted' bohatí lidé, ale jinak čipy zachovat nebo jestli zrušit čipy úplně.

Nedalo se říct, na které straně je více lidí, avšak to znamenalo, že dříve, než začnou tito lidé něco dělat, dojde mezi nimi k rozporu, čehož mohou využít bohatí lidé, kterým bylo poměrně zvláštní, že hodně lidí se schází na místech, kde je není moc vidět, a tak se i bohatí lidé začali připravovat na velkou válku.

Mezitím, co panují mezi chudými lidmi neshody, bohatí jsou na válku již plně připraveni. Což chudí nevěděli a to byla velká výhoda pro bohaté, kteří o jejich nevědomosti věděli. Bohatí byli na sto procent přesvědčeni o své výhře, a tak se rozhodli chudé obyvatelstvo vylákat a jmenovat Vládce světa. Formálně měl řídit úplně vše, co se dělo ve světě, ve skutečnosti to byl vězeň, popravený již před semnácti lety, a který měl

své sídlo v Mnichově, odtud měl řídit celý svět. Toto sídlo ale bylo tajně střeženo obrovskou armádou. Mezi oběma tábory chudých lidí stále nedošlo k dohodě, a tak lidem, kteří byli proti úplnému zrušení čipů, došla trpělivost a rozhodli se zaútočit rovnou. Nebyli sice nijak dobře vyzbrojeni, ovšem, hrozilo, že pokud budou déle otálet, neudělají nic, už nikdy. Rozhodli se vyrazit do Mnichova a sesadit Vládce světa, kterého považovali za původce všeho zla, což se jim později stalo osudným. Ač se původně mohlo nejprve zdát, že útok pohřbil šance chudých, zanechal alespoň chudým naději.

Útok první skupiny, té, která byla pro plné vyřazení čipů ze světa, zjistili pro druhou skupinu, že to byla past. Útok první skupiny byl jinak jeden velký neúspěch, ještě před tím, než se vůbec dostali do sídla Vládce Světa, byli do jednoho vyhlazeni, a i kdyby se dostali dovnitř, nedosáhli by velkých úspěchů.

Druhá část chudých lidí se neúspěchu prvního tábora poměrně zalekla, a tak se rozhodli si svůj útok pořádně promyslet. Bohatým lidem už po několika měsících čekání docházela trpělivost, a tak se rozhodli přejít z obrany do útoku. Nebylo pro ně těžké najít, kde se chudí lidé sejdou následující v noci, všechny schůzky se konaly ve starých, opuštěných protijaderných bunkrech, kde nefungoval GPS signál, ovšem na cestách byli tajně sledováni, nikdy neutekli oku mocných lidí. Zde bohatí lidé vyvraždili i druhou skupinu chudých lidí a na zemi zbyli pouze bohatí lidé.

Teď bohatí mohli slavit úspěch, naneštěstí nevěděli, že zanedlouho přijdou problémy i na ně. Když už nezbyla žádná pracovní síla ze strany chudých, museli začít pracovat ti bohatí, neboť už nebyl nikdo, kdo by vše odpracoval za ně. Zastavila se tedy výroba a bohatí lidé se museli naučit pracovat. Ovšem po těch několika letech nebyli zvyklí pracovat, takže jejich pracovní výkony nebyly nic moc, což brzy zapříčinilo pád ekonomiky, protože původní plán bohatých byl najít alternativní zdroj místo ropy, ale teď by byli rádi za pořádnou pracovní sílu.

Bohatí ovšem nikdy nedosáhli výsledků jako pracovní síla z let minulých a bohatí se dostávali do čím dál větších problémů, které vyvrcholily návrhem, že vyberou 75% z nich a těchto 75% bude vlastně "těch chudých" co pracují, těmto bude majetek zabaven a rozdán mezi zbývajících 25%. Toto mírové řešení nebylo ovšem schváleno, a tak, kdo bude chudý, a kdo zůstane bohatý, rozhodne válka. Před válkou se rozdělili lidé na dvě skupiny, podle rozdílných názorů na to, zda bylo vyvraždění chudých lidí správné, či špatné.

Ovšem ani válka nepřinesla řešení, protože skupina, která hlásala, že vyvraždit většinu lidstva byla chyba měla velmi výraznou převahu a tato skupina stále čekala na kapitulaci té druhé, ovšem ta se nechtěla vzdát a nakonec byla tato skupina téměř celá vyvražděná a zbylo jen pár lidí a bylo jisté, že těchto pár lidí jako pracovní síla stačit nebude, a vzhledem k tomu, že na světě zbývalo již velmi málo lidí, označili situaci za bezvýchodnou, rozhodli se jednou provždy ukončit existenci lidské rasy, a že svůj život prostě dožijí a na Zemi zbudou spousty opuštěných měst a budov a budou navždy připomínat, co na tomto světě lidstvo dokázalo.